

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio CXXVIII. Crucifixus Dominus typus summæ humilitatis, quam pro posse sequi debemus, & imitari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

CONSIDERATIO CXXVIII.

Crucifixus Dominus typus summæ humilitatis, quem pro posse sequi debemus, & imitari.

Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Philipp. 2. 8.

Capiat qui potest, ego non capio, quòd incarnata Patris Sapientia, unigenitus Dei Filius, de quo Ecclesia: *Tu solus altissimus*, se ad eò humiliaverit, ut abjectissimo ac vilissimo vermiculo non dubitaverit se assimilare: *Ego autem sum vermis, & non homo.* Et quomodo vermis ò mi JESU! Psal. 21. 7.

R. 1. Vermis humilis est: Christus humilior. 2. Vermis in terra repit: Christus sub cruce prosternitur, & repit ad Calvariæ montem. 3. Vermis taciturnus est: Christus cùm malediceretur, non maledixit. 4. Vermis sine misericordia conculcatur pedibus: Sic & Christus ab hominibus, dum factus est opprobrium hominum & abjectio plebis. 5. Vermis lignum amat, & rodit: Christus crucem, ubi factus est sicut tener- 2. Reg. 23. 8.
rimus ligni vermiculus. 6. Vermis horrorem parit aspicientibus: Christo non erat species neque decor. 7. Vermis in visceribus terræ suam quærit habitationem: Christus in sepulchro & in corde terræ.

O humilis vermiculus Christus crucifixus! quis hæc audiens, & considerans mortalium adhuc audeat se inflare? Ille, qui est *α. & ω.* Apoc. 1. 8. principium & finis, semetipsum ad eò exinanivit, & factus est obediens usque ad mortem, mortem autem crucis, & tu pulvis & cinis adhuc gloriaberis in iniquitatibus tuis? Et quousque tandem? **R.** *Donec sordia-* Psal. 93. 13.
tur peccatori forea: Disce proinde te humiliare, anime mi! *Qui sine humi-* S. Gregor.
litate, ait S. Gregorius, *virtutes congregat, quasi in vento pulverem portat;* ho 7. in Jo.
Et Blosius: *Summa totius Philosophiæ Christianæ hæc est, ut ducem nostrum JE-* Blos. par. an.
sum per veram humilitatem sequi contendamus; unde dixit: *Discite à me, qui* cap. 7.
sum Mauh. 11. 29

Ginther Unus pro omnibus.

PPP

sum

sum humilis corde; non dixit: Discite à me mundum fabricare, mortuos suscitare &c. Sed *discite quia humilis*.

Philipp. 2. 8.
Iſa. 53. 7.

2. Sunt autem singulariter observanda, & ponderanda verba Apostoli: *Humiliavit semetipsum*. Nota: Ipse JESUS humiliavit semetipsum usque ad mortem, mortem autem crucis: *Oblatus est, quia ipse voluit*. Ex quibus verbis abunde patet, quòd non alii ipsum humiliaverint, Judæi videlicet, Pharisei, carnifices, & iniquissimi judices, sed ipse *humiliavit semetipsum*. Hinc non lapidari à Judæis voluit: *Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum*, sed ipse abscondit se, & exivit de templo. Neque ex monte petroso à Nazarenis concivibus in profundam & subjectam vallem volebat precipitari: *Duxerunt eum ad supercilium montis, ut precipitarent eum; ipse autem transiens per medium illorum ibat*; quia elegit mortem crucis, mortem ignominiosissimam, & quidem inter latrones, ut peior pessimis crederetur latronibus. His consideratis, dic, obsecro Sodes, an major potuerit esse humilitas Filii Dei? Et quid tu, si punctum honoris tangitur?

Martini,
Problema, 41.

3. Olim Romæ singulis annis canem affigebant cruci, præcinentem tubicine, & clamante per plateas: *Sic punietur, quicumque Republica bono non bene advigilaverit*. O pietissime JESU! Ergo non tantum minoratus es ab Angelis, sed etiam ab hominibus & quidem sceleratissimis, imò ab ipsis bestiis! ò verè *novissimus virorum!* Et pergit Prophetæ Evangelicus: *Unde nos reputavimus eum*. Ita est, non reputavimus eum suis postponit cupiditatibus; Et tu iterum quid!

Iſa. 53. 3.

4. Erat aliquando mitissimus Dominus ac Salvator noster Christus à quodam Phariseorum principe perhumanè invitatus, ut panem manducaret cum ipso; Et ecce homo hydropicus vel amicus, vel notus Phariseo avidus sanitatis se JESU præsentavit, miserabili aspectu suo ac gemitu flagitans sanitatem. Sanavit eum Dominus, & in convivio, ubi advertit invitatos primas ambire sedes, ipse ultimum captandum esse locum ostendit: *Recumbe in novissimo loco*. O Domine JESU! subintrat hic Joannes Gerson, tu te ipsum per hoc indignasti, dum in cruce factus es *novissimus virorum*, in quo miserabili & meridiano convivio non aliud habuisti nisi amarissimum fel & acetum. O anime mi! Disce ex hoc humiliari, ac contemni *cum novissimo viro Christo in cruce posito, ut dicat ipse qui nos invitavit: Amice ascende superius*.

Luc. 14. 10.
Gerson. tr. 2.
sup. Magnit.

5. Ægrotabat Ezechias Rex, cui Isaias Propheta: *Dispone domini tua*; sed quia Rex amare flevit, Deumque pro salute sua impensè deprecatus est, exaudita sunt preces illius, & vitæ adhuc quindecim adjecti anni, in cujus rei signum ei libera concessa est electio: *Visus*

ascen-

ascendat umbra decem lineis (in horologio Achaz) an ut revertatur totidem gradibus? Respondit Ezechias: Facile est umbram crescere decem lineis, nec volo ut fiat, sed ut revertatur retrorsum decem gradibus. Et quid sequitur? Reversus est sol decem lineis per gradus, quos descenderat.

Pulcherrima est hæc figura. Ægrotabât genus humanum; descendit sol justitiæ, qui est Christus Deus noster, per decem gradus, novem relinquens Angelorum choros, & in decimo se sistens gradu, hoc est in cruce X. Hunc, inquam, infimum gradum elegit sibi Altissimus, quia non poterat se humiliare profundius: Humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Hinc rectè S. Laurentius Justinianus: O sancta humilitas, tu omnium te novissimam credens, ceteros honorabiliter antecedis; dum descendis, ascendis: dum gloriam fugis, acquisis: dum latere cupis, efficeris manifesta. Desformitatem tuam sapissimè intuens, ô quam pulchra es in oculis Domini ex venustate tua, & faciei tuæ splendore, summi Regis Filius adamavit te & te suo fecit dignam connubio; dum in cruce se tibi desponsavit, & mox ad infernum descendit: Descendit ad inferos. An potuit Altissimus se magis humiliare? Et quæ nostra humilitas? Ah!

6. S. Joannes Benjaminus Christi, ubi compulsus est, prævio facto communi Ecclesiæ jejuniis, Evangelium suum scribere, illud proœmium è cœlo veniens eructavit: *In principio erat Verbum, & Verbum erat apud DEum, & DEus erat Verbum.* Tandem venit ad illa verba: *Et Verbum caro factum est, & habitavit in nobis, & vidimus gloriam ejus quasi unigeniti à Patre, plenum gratia & veritatis.* Hic se sistit calamus meus, & cum illo intellectus, dum attentiore mente volo perpendere prædicta verba: *Et vidimus gloriam ejus.* Qualis, obsecro, gloria videre JESUM unigenitum Dei Filium in stabulo natum, inter duo jumenta in vilissimo præsepio reclinatum, & tandem in infami crucis patibulo inter duos latrones suspensum? Et hæc sit gloria Filii Dei?

Ita est, respondet dilectus Domini Discipulus, hæc summa humiliatio summam Christo peperit gloriam, propterea enim exaltavit illum DEus, ut in nomine ejus, ait S. Hilarius, *genua caelestia, terrestria, & inferna se curvarent: humilitatis hoc pramium & merces est.* Proinde non ideò exaltatus est, quia in monte Thaboræo transfiguratus in summa gloria apparuit; non quia quinque panibus & duobus piscibus quinque hominum millia saturavit; non quia mortuos suscitavit, surdis auditum, mutis loquelam, cæcis lumen restituit, sed quia se humiliavit pro humani generis salute usque ad mortem & quidem ad ignominiosissimam mortem crucis: *Et cum sceleratis reputatus est.*

7. O dulcis JESU! ô Amor crucifixe! non me amplius capio, cum te Regem regum & Dominum dominantium in cruce pendentem, ac tantopere humiliatum considero; Mihi debetur hæc pœna, imò ipse infernus; & Dominus meus luit, quod deliquit servus iniquus? O Domine Jesu, exclamat Guericus Abbas, *vicisti, vicisti tua humilitate superbiam meam.* Imposterum humilior ero, aut non amplius ero.

Matth. 9. 20.
Matth. 15. 27.
Luc. 18. 38.
Luc. 17. 13.

Recordor hic illius Hamorrhœissæ mulieris gentilis & nobilisex Casarea Philippi oriundæ, quæ, cum pluribus annis sanguinis fluxu laborasset, à medicis destituta, ad Salvatorem contendit, ut ab illo optatam obtineret salutem; & quia se indignam illius oculis judicavit: *Accessit retrò, & tetigit simbriam vestimenti ejus.* Adverte: Non clamavit ut mulier Chananæa: *Miserere mei Domine fili David: filia mea male à demonio vexatur;* Non clamavit ut cæcus Jeruchuntinus: *Jesu fili David miserere mei.* Non ut decem leprosi: *Jesu praeceptor miserere nobis;* Sed in turba secretò ac latenter accessit, obtinuitque quod voluit, dum benignus Dominus non solum illam consolatus est, sed & filiam vocavit: *At JESUS conversus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit.* Vide hic, & considera quid apud DEUM possit vera ac sincera humilitas. Accedit, quia sequi cupiebat vestigia Christi, & crucem suam post JESUM bajulare, unde digna fuit, ut ab ore Veritatis vocaretur *filia.* Hæc mulier sit typus peccatricis animæ tuæ; imitare eam, fugiens ad pedes Crucifixi in omni necessitate sua. Abi in pace.

